

BREVER FRA KONGO OG INDIA

KONGO

Kinshuala den 15. mars 1932.
Kjære venner!

«Verdig er Lammet, som er slaktet, til å få makt og rikdom og visdom og styrke og ære og pris og velsignelse!» Ap. 5, 12.

Det er nu lange tider siden jeg skrev noe til «Misjons-Rosten» og mange undrer vel på hvorfor de intet hører ifra mig. (Brevet i forrige nr. var innsendt av en broder.) Jeg sier somme tider til mine sorte venner her når de fordrer for meget av mig: Jeg er bare en person og kan ikke gjøre arbeid for mer enn en person.

De tror at jeg kan alt og vet alt og kan ikke forstå at jeg ikke rekker å få utført alt. Ja, tiden løper ifra mig og jeg synes det er så lite som blir utrettet. Jeg kan imidlertid glede misjonsvennene med, at Herren velsigner oss og flere er kommet til troen på Jesus. Nu og da kommer noen og sier til mig: Jeg vil følge Jesus, — hel veien. Jeg takker Gud for det, og tar disse som har tatt denne bestemmelse med på særskilte møter for å «legge Guds vei nære ut» for dem, som Akvilas og Priskilla gjorde for Apollos. Når jeg så forstår at de mener det oppriktig og har den rette forståelse av hvad de gjør, så blir de døpt. Den siste måned har jeg hatt den glede å døpe 14 stykker. Jeg fører ingen statistikk, det overlater jeg til Herren, men

ennu, som menigheten her er så liten, så er det jo lett å holde tall på dem. Vi er nu her på misjonsstasjonen 24 døpte. Dertil kommer de som har gått til andre steder. For å søke arbeid o. s. v. Foruten de regelmessige to møter om dagen og skoleundervisningen, så har jeg begynt å samle de troende til bibeltimer om aftenen. Disse aftentimer er særskilt velsignet av Herren. Disse sorte venner er ikke så heldige at de har bibler ennå. Det er kun lite som vi har fått oversatt til deres språk. Det er heller ikke alle som kan lese. Det blir da nærmest bibellesning i disse aftentimer. Og Gud har som sagt velsignet oss på disse aftentimer. Jeg har det håp, at mange av disse som tror på Jesus og som nu søker å tillegne sig mest mulig kunnskap om Gud og den frelse han har skjendet oss i Jesus, skal om det ennu draier litt for Jesus kommer, bli brukt av Herren til å sprede frelsens budskap ut blandt sitt folk. Be meget for disse deres sorte brødre, venner! Glem ikke de vanskelige forhold som de lever under, og hvor meget det er som vil kvele gudslivet hos dem.

Det er forbudt for jesuiterne å opholde sig i Kasai distrikt, men de er blitt etterfulgt av noen andre av Romerkirkens utsendinger, som visst ikke er et hår bedre enn sine forgjengere. De fan-

Åpent for evangeliet i Banda distrikt. Den fryktelige avgudstilbedelse. = Katolikernes usunde propaganda i Kasai-distriktet

ger mennesker og holder dem i fangenskap på sine misjonsstasjoner. Når den katolske presten kommer, så rømmer ofte hele befolkningen til skogene. Og disse som de tar til sig og underviser og gjør til lærere, de blir ofte de forferdeligste banditter. Vi hadde nylig en avskyelig historie i en av de nærmeste byer. To katolske lærere var der, og om natten gikk de inn til en kvinne hvis mann ikke var hjemme. Kvinnen hadde nylig født et barn, men disse banditter undsa sig ikke for å øve vold mot henne, og gikk så brutalt tilverks at kvinnens barn blev drept. Da mannen kom hjem fortalte konaen hvad som var hendt. Mannen tok da sin kone med og gikk til den katolske prest som nettop var i nabobyen. Jeg kom fra et bybesøk og møtte disse mennesker på veien, og mannen som jeg kjente, fortalte mig den avskyelige historie. Jeg bad ham å gå til statsmannen og melde saken, men han vilde imidlertid først gå til prest'en. Det burde han ikke ha gjort. Hans

kone var som sagt med for seiv å fortelle den forferdelige tildragelse. Da presten hadde hørt historien, farte han op i raseri fordi de beskyldte hans lærere for noe sådant, og han ga sine drabantier ordre til å piske mannen. Mannen blev kastet til jorden og noen holdt i armer og ben, mens andre brukte piskene. Mannen kom senere til mig og fortalte hvad som var hendt og viste mig sin mishandlede kropp. Han bad mig om et brev, et slags pass, for at han kunde gå til statsmannen og melde både presten og hans medhjelpere, hvilket jeg naturligvis ga ham. Man skulde tro det var djævelen selv som går omkring i disse hvite kjolene.

Nu søndag, da jeg kom hjem etter bybesøk, hadde kvinner og barn tatt sin tilflukt til vår misjonsstasjon av frykt for presten, som var i anmarsj.

Jesus kom ikke med brutal makt og nederdrektigheter for å erverve sig proselytter, men han kom for å forkynde et godt budskap for de fattige. Og alle dem

som Jesus har blitt stor for, de har det samme gode budskap å bringe sine medmennesker. Og disse stakkars fortrykte Kams etterkommere har så meget som vil holde dem i mørke, uvidenhets og fangenskap, at det var godt om noen flere vilde komme med et godt budskap til dem.

Mine sorte venner og jeg sender herved våre beste hilsener til alle våre venner der hjemme med takk for hvad de har gjort for å bringe frelsens gode budskap til Kongos ulykkelige folk. Gud velsigne dere alle sammen! La oss fortsette inntil Jesus kommer, med alle til rådighet stående midler med å forkynde Guds kjærlighet, åpenbaret i Jesus, til menneskene så de kan oppleve frelsen, som Jesus har fullbragt for alle folkeslag.

Hjertelig hilsen til alle troende venner så langt dette når. Eders i den store frelse meddelaktige.

Alb. M. Christiansen.

INDIA

Karwi, Banda distr., India, 6.—4.—32.

Til «Misjons-Rosten».

Elskede misjonsvenner!

Og jeg vil styrke dem i Herren og i hans navn skal de vandre, sier Herren. Sak. 10, 12.

Bare et lite vers på to linjer, men hvor meget det inneholder. Gang på gang har min egen sjel blitt velsignet av å minnes dette løfte, og det velsignede er at en også får oppleve sannheten av det, og da blir bibelverset på en ny måte ens eiendom. — Har all grunn til å prise Jesus som hver dag opholder oss med sin nåde, og styrker pånytt til fortsettende å stride troens gode strid, og forkynde for hedningene det herligste navn som fins og det som alene kan frelse.

Vi har igjen vært ute i distriktet, bodd i telt og forsøkt å nå så mange landsbyer som mulig med evangeliet. Landsbyene lå meget spredt, og lange veier å gå i solheten, men Herren styrket for hver dag; og når vi bare kom frem var det skarer av folk. Det er ikke alltid vi har slike store tilhørerskarer som vi hadde den siste tur ute i distriktet. Bare en dag var det en 500 tilhørere, lavt regnet. En særskilt interesse merket vi nesten alle steder, og det var ikke vanskelig å se at hjertene blev grepne. Kan ennu se for mig den store flokken av kvinner som alle som en brast i gråt mens vi sang den første sang for dem. Det kjentes så åpent og velsignet å vidne for dem. Enkelte mennesker kan en heller ikke glemme, som f. eks. en kvinne som på en gripende måte spurte: «Vil Jesus Kristus også høre oss når vi ber til ham?» Og glad var jeg for av hele hjertet å kunne svare henne: — Ja, det vil han. Lovet være Jesus! Det er ikke persons anseelse hos ham. —

Man fikk også det trykte ord i sine hender. Det gikk nesten ikke en dag uten at vi solgte noen evangelier. Det er som regel noen som kan lese i hver større landsby. En dag var det en stor avgudsfest i Citraot og skarer av folk kom den vei hvor vi hadde vår leir. På ca. 2 timer solgte vi 101 evangelier, og det var bare en liten brokdel av dem som gikk forbi som kjøpte. Vi selger evangeliene for det halve av hvad vi gir for dem, for at så mange som mulig kan kjøpe.

Kjære venner, vil dere be for dem som har fått og får høre evangeliet og for dem som har fått det trykte ord i sine hender, at ordet som de hører må bli dem til evig nytte fordi det ved troen blir smeltet sammen med dem som hører det. (Hebr. 4, 2.) Hvor vi lengter etter å se dem ta det avgjørende skritt!

Forts. 4. side.

Forts. 4. side.

GUDS PLAN

De profetiske skrifter og betydningen av å granske dem.

Av

REV. E. L. LANGSTON
i «The Life of Faight».

kan få et tilfredsstillende svar på dem alle. Det er ved en vidtgående granskning av de profetiske skrifter.

Etpar regler må foreslås før vi begynner vår granskning av profetiene.

For det første må vi alle være klar over det faktum, at den Hellig And er forfatteren av de hellige skrifter. Derfor er det ham og ham alene, som kan opplyse oss om den sanne mening. Vår Herre har sagt oss, at det er den Hellig And gjerning å «kunngjøre oss de tilkommende ting.»

For det annet har vi en ufeilbarlig veiledning for vår granskning av profetiene i de opfylte profetier. Det er en mengde opfylte forutsigelser angående Israel, Palestina, Egypten og vår Herre Jesu fødsel, liv, tjeneste og død, som alle har fått en nøiaktig og detaljert oppfyllelse. Derfor må vi forutsette at opfylt profeti vil få en like nøiaktig og detaljert oppfyllelse.

For det tredje, dersom vi ikke

er meget forsiktige, kan granskningen av profetiene gjøre oss til bedrager og fanatikere. En av grunnene for at så mange kristne ikke studerer profetiene er frykten for at det skal ha samme innflydelse på dem, som de har sett i andre folks liv. Og, dessverre, vi må erkjenne at det finnes sådanne, som har tatt op studiet av profetiene og laget teorier og fortolkninger, som har ført til ytterligheter. Vi må erindre at hele Skriften er inspirert, og at Gud har gitt oss de profetiske skrifter i vår bibel så vel som de historiske og oppbyggelige.

Nesten tre fjerdedeler av Bibelen er profetisk og en av årsakene til at Gud har gitt oss disse profetiske skrifter er at han vil la oss få et blick inn i sine rådslutninger, og fortelle oss hvorfor de forskjellige begivenheter har funnet sted i tidligere dager, hvorfor de finner sted i våre dager og hvorfor de vil komme til å finne sted i fremtiden.

Enhver troende er et Guds barn, et medlem av den kongelige familie i himmelen, og vår

Granskingen av de profetiske skrifter er av den største betydning for enhver av Herrens tjenere. Men dessverre, på grunn av de tilsynelatende store vanskeligheter ved denne sak, er det mange kristne som ikke engang forsøker å gi sig av med dem.

Følgelig går de glipp av meget som stadfester at Bibelen er Guds ord og som styrker vår tro og grunnfester oss i vår kristelige karakter og livsførsel.

Det er alle slags tankevekkende spørsmål, som det er Guds mening at hans barn skal ha de riktige svar på, f. eks.: Hvad er mennesket? Hvorfor er det skapt? Hvad er Guds plan og hensikt med verden, med nasjonene, med Israel og med menigheten? Hvor langt er vi nu kommet i Guds plan?

Mange av kristendommens motstandere forteller oss at kristendommen er en fjasko, at det 20. århundredes kunnskap og videnskap har bortelimineret miraklet fra Bibelen. Skal menigheten kristne eller omvende verden?

Alle disse spørsmål er av den største betydning for oss kristne, og det er kun en måte hvorpå vi

Jeg vil
il mig.
ri hjem
e. «Jeg
ken. —
et op-
dig lov
redt,
se et
skulde
! Han
or ka-
me in-
ulktet
g han
taken
g vil
plste
mor:
som
orte
Jeg
nne
gå

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse: Misjons-Røsten, Post boks 32, Sarpsborg. Abonnementspris er: I løssalg 20 øre, kr. 2,00 for halvåret og 4,00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6,00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adressforandringer, skriftlig opplysning og betalinger skjer til ovenstående adr.

Andens kraft.

Da Jesu gjerning her på jorden var endt gikk han hjem til Faderen. Men for sin bortgang ga han sine disipler fullmakt til å være hans vidner, hans representanter her på jorden. «Også I skal vidne», sier han, da han aftener før sin død sitter sammen med sine disipler. Låkesom Faderen har utsendt mig, således sender også jeg eder, sier han etter sin opstandelse. Det er hvert eneste Guds barns oppgave å være et Jesu kristi vidne her på jord. Ifylket privilegium og hvilket ansvar! Tenk om v. svikter vår oppgave, tenk om vi forsømmer vår vidneplikt! Da kan jo verden ikke få noe om ham som ga sitt liv også for dem.

Hvordan skal vi få kraft til å vidne. Jo, høyr! Du er ikke alene om vidnesbyrdet. Når Talsmannen kommer — da skal han vidne om mig. Ja, når Helligånden kommer, som han kom til disiplene pinedag, når han får lov til å ta dig heit i besiddelse, da får du kraft til å vidne. Da vil du oppleve frelsen så herlig, at du ikke kan la være å vidne derom. Da kan du det som Peter og Johannes: «Vi kan ikke la være med å tale om det som vi har sett og hørt». Og da vil ditt vidnesbyrd stikke i hjertet på dem som hører det, fordi det er Anden selv som vidner for dem gjennom dine ord. Du lytt med Anden, det er hemmeligheten ved å bli et Jesu vidne. Han stoler på dig, skuff ham ikke.

Er du et Jesu Kristi vidne? Der er mange som fører en åndløs tale om Jesus. Det omskårne øre hører straks at der intet er av vidnesbyrdets myndighet og kraft av. Kun når Helligånden herlig gjør Jesus for dig og gjør ham til en levende virkelighet for din sjel, kan du vidne om ham. «Når talsmannen kommer, som jeg skal sende eder fra Faderen, sannhetens ånd som utgår fra Faderen, da skal han vidne om mig. Hvad Helligånden vidner om i din egen sjel, derom kan du vidne igjen. Mangler du kraften, så innvi på nytt ditt liv til Gud, still dig heit til hans rådighet og bed om at Gud for blodets skyld vil fylle dig med vidnesbyrdets ånd. Gi ikk dig opp for du erfarer oppvækkelsen

av løftet: Men I skal få kraft, når den Hellig And kommer over eder; og I skal være mine vidner. Da skal det flyte levende vannstrømme fra ditt liv, gleden vender tilbake og du vil fryde dig i frelsen. K.

Lengsel etter Andens fylde

I et brev til en venn skriver Herrens tjener John Fletcher følgende:

«Bed for mig at jeg må få styrke til å bide ved den guddommelige miskunnhets fotskammel etter å oppleve en pinedag, så jeg kan iføres kraft fra det høie til gjerningen. Jeg vet ikke om jeg tar feil i dette stykke, men jeg forventer en kraft fra det høie, som skal gjøre mig til hvad jeg nu ikke er: Et redskap som kan forkynde Frelserens pris og være mine medskapningers sjele til noen gagn. Jeg vet dog at jeg fortsatt må vedbli med å ro selv om vinden er imot, inntil Jesus kommer vandrende til mig på sjøen. De ser, at mens De lovpriser på bergets topp, henger jeg min ustemte harpe op med sørgepielen nede ved foten. Men min Jesus var i Getsemane Låkesåvel som på Tabor, og mens han velsigner Dem, har han også medlidhet med mig. Men dette er visst altfor megen tale om mig selv. «Selvets» må fornektes for at han som fyller alt i alle helt må opta mine tanker og mine ønsker, ja, alt.»

Søndagsskolestevnet i Moss

Vennene på «Logen», Moss, hadde i fellesskap med Norsk Søndagsskoleunion arrangert søndagsskolestevne Kristi himmelfartsdag.

Det blev en gild dag, som skikkelig satte dype merker etter sig. Skikkelig mange hadde funnet frem til Logen den dagen, både tilreisende søndagsskolearbeidere og av byens folk.

Lokalet var fylt til siste plass da br. Jul. Lind, Moss, holdt åpningstalen. Skolebestyrer Øie talte derefter over emnet: «Med Jesus i herlighet.» Talen var oppbyggelig og lærerik.

Klokken 12 var det barnemøte. Fellesmiddagen som holdtes i notel «Central» kl. 1,30 blev en minnerik stund. Det blev holdt taler av sekretær Svensen, Gunnar Nesse og str. Breien. En velkomstsang blev også sunget.

Aftenmøtet bar preg av dypt alvor, da Øie holdt sitt gripende foredrag: «Kampen om barna». S.skolemisjonær Gunnar Nesse m. fl. talte om denne store og viktige sak. Det var lærerike timer. Logens dyktige strengemusikk spilte og sang under møtene og str. Larsen, Moss og str. Grønn, Oslo, sang noen av Sions herlige sanger.

Stevnet sluttet ved 7-tiden og enhver drog hver til sitt med mot og kraft til fortsatt arbeid for den store sak: Barna for Kristus.

S. T.

Andelig vår.

Se, hvor vårens solskinn bringer sneen fil å smelte bort. Is og kulde hårdt den svinger, og av mørke jord fremspringer livets spirer ganske forl.

Glik gjør nådens sol, den rene, med din døde hjerteblunn.

Her var naff og død alene, is og sne og døde skene. Her var idel kulde kun.

Men ved nådens varme stråler lines op den døde egn, jager del som ikke faler nådesolens lyse stråler og del milde Herrens regn.

Livel spirer frem av døde der hvor mørkel herskel for. Nåden, livets morgentøde, bringer liv i ørknens øde, livets Gud et under gjør.

Der er liv i dødens have, blomsterduft så skjær og fin, der er lovsang i del lave over dødens mørke grave. Herre, æren den er din!

Andreas Solm jr. i «Fudbæreren».

Helligjørelsen

Det er ikke alltid en enkelt ting som hindrer i oss å opna helliggjørelsens veisignelse. Oftest er det vel heie livet som skal legges om. Hellignetens betingelse er denne: Fremstilt eners legemer som et levende, hellig, Gud veibegjert offer. Og skikk eder ikke lig med denne verden, men bli forvandlet ved sinnets fornyelse. Om man kunde bli forvandlet etter hans billede og samtidig skikke seg lik med denne verden, da vilde vanskeligheten være borte. Jeg kjenner mange mennesker, som da straks vilde ønske å bli forvandlet; men når det som nu gjelder ikke å skikke seg lik med verden, hvor står de da ikke og krymper seg ved dette! Men veisignelsen kan ikke fåes for den pris. Det som det gjelder er: Skikk eder ikke lik med denne verden! Men menneskene vil ikke stige ned fra sin forfengeligheit. Og Gud vil ikke åpenbare sig for sådanne sjele, skjont de gråter og ber og går omkring og sørger dagen lang. De vil ikke oppfylle betingelsen om ikke å skikke seg lik med verden. De vil ikke nekte sig selv å skikke sig like med verden, selv når det bare gjelder å gi avkall på et middagsselskap, eller ved å holde op med selskapslig omgang med gudløse, verds-

lige, tomme og overfladiske medarbeesker. Det som det først og sist areer sig om for dem, er deres egen behageligheit, og derefter vil de ta hvad de kan få av Gud.

Mange kommer til motene og sukker og gråter og søker om hjelp, og vi sliter våre arme hjerter og legemer op ved å tale med dem og gi dem råd om hvad de skal gjøre. Men når det så kommer til avgjørelsen lyder det til oss: «Å nei, ta endelig ikke teil. Vi vil ikke ofre disse ting. Vi ønsker ikke å få Herren i eie når han ikke vil komme inn i våre templer og ta dem som de er. Vi vil ikke gi avkall på disse ting.»

Den tro som ikke er forenet med lydighet, får ikke noe. Man må for eller senere gå med på Guds veisignelser, ellers vil man aldri opna helliggjørelsens veisignelse. Det er den lydige tro, Gud søker. Så lenge det er den minste gnist av opsetsighet, forbehold eller ønske om å ville forekrive Gud noe, vil man aldri få denne veisignelse! Kun virkelig og overgivne sjele vil motta den. Denne gave er en av Guds særlige, som han har forbeholdt dem som lyder ham av sitt ganske hjerte. Det er den lydige tro det kommer an på.

Det store spørsmål til sist blir derfor: Er så du og jeg lydige overfor Gud? Følger vi de vink han

Vennestevne

holdes om Gud vil i Ytre-Fredrikke bakk søndag 12. juni kl. 11—2, og 6. em. Mat og drikkekar medtas. Kaffe og melk på stedet. Alle velkomne i Jesu navn. For vennene H. I. Erstud.

Vennestevne

avholdes i Knoffsgt. 6, Drammen lørdag og søndag 28.—29. mai. Besynder lørdag aften kl. 7. P. edikende brødre og tilfrelsende der ønsker å delta bedes i god tid tilskrive. Einar Gulbrandsen, Hiatarasse 7, Drammen, Schibboleth 62.

ved sin And gir? Her kan intet menneske svare for oss, kun Gud, og vi selv kjenner hjertets egenlige stilling. Men ber vi Gud om riktig om kraft til i lydighet å gjøre hans vilje, vil han ikke å gi uten vidnesbyrd.

Cath. Boot

Hvorfor vi ikke kan forstå alt.

Da den berømte Daniel Webster stod i sitt livs manndom, spiste han en dag til middag sammen med et seiskap av uttærte, gannede menn i Boston. Seiskapet bestod av advokater, læger, statsmenn, kjøbmenn og nesten alle slags litterære personer. Under matidet kom samtalen også til å dreie sig om kristendommen. Hr. Webster bekjente for dette seiskap sin tro på Kristi guddom og sin tilid til Kristi forsoningsoffer. En vantro mann med stor litterær berømmelse, som satt likeoverfor ham ved bordet, så på ham og spurte:

«Hr. Webster, kan De forstå hvorledes Kristus kunde være både Gud og menneske?»

Webster så skarpt på ham og svarte:

«Nei, min herre, det kan jeg ikke forstå. Kunde jeg forstå det, da var Kristus ikke større et jeg selv og kunde ikke være meg frelser. Men min egen avhengighet av Gud og min kraftløshet har overbevist mig grundig og hverbeviser mig hver dag om at jeg behøver en frelser og salvgjører.»

Den vantro tidde.

Følgende bøker

- fåes hos Arnt Gundersen, Mjøndalen:
- Midnattstimen kr. 45
- Sannhets Bok kr. 35
- Den falske Fredsbevægelse 1,-
- Guds kraft til arbeidelse 1,-
- I fengslet. På arbeidsanstalten 1,-
- Mån helbredelse. Miraklet i Stavanger 1,-
- Jesu blod 0,5
- Bægen fra Nasaret 0,5
- Løselingen ved den Hellig And 0,5
- Er det frelse efter døden? 0,5
- Bibelsens guddommelige opprinnelse 1,-
- Bøkene anbefales på det beste

Arnt Gundersen Mjøndalen.

SPREDTE FELTER

PA FARTEN

Det har i vinter vært vekkelige mange steder og flere venner...

Da det blev gitt anledning til å besøke noen steder vil jeg i kort...

Ryggge. Vennene har her et riktig pent lokale. Enda det var en hverdagskveld...

Saltnes, Råde. Søndag 1. mai hadde vennene der innbudt til fest...

G. I.

Fra Ski.

Vil gjennom disse linjer få lov til å sende en takk til alle som har hjulpet...

Men vi vil også få lov til å oppmuntre vennene til fortsatt å be om at Herren må legge trang i den enkeltes hjerte...

I året 1932 er innkommet og sendt til br. Fjeld: Ved O. Aas, Ski, 10 kroner...

I året 1932 er innkommet og sendt til br. Fjeld: Ved O. Aas, Ski, 10 kroner...

Broderligst K. A. A. rmo.

Misjonsløp.

Kvitanse for inkomne midler til br. Sigurd Grønvold, avsendt den 23. april 1932: Nils B. Næss...

Jeg vil på denne måte få takke enhver for hvad I gjør for fremme av evangeliet...

ham. Gud velsigne den enkelte i Jesu navn.

For misjonen for indianernes frelse

Johan O. Johnsen.

Stlemestad.

Tabernaklet i Skien må utvide.

Det har som kjent i hele vinter vært en meget sterk religiøs vekkelse i Skien...

Efter hvad vi erfarer skal nu også Tabernaklet i Cappellens gate gå til utvidelser.

Den nuværende sal er det 550 sitteplasser og dette har vist sig å være altfor lite...

Et rop.

Det kommer fra hedenskapet. Det kommer fra småbarn, som skriker av smerte...

Kan du høre dette rop? Hvis du kan, så er det et kall. Noen har hørt det, og omkring leirbælene i hundreder av landsbyer...

— Alexander Duff: «Da jeg ved Guds nåde var blitt ledet til å dra omsorg for min egen sjel...

F. Thompson.

— Alexander Duff: «Da jeg ved Guds nåde var blitt ledet til å dra omsorg for min egen sjel...

Apostelen Paulus

Av David Mc. Murdo.

I Apostelens gjerninger, hvori skildres menighetens grunnlegelse og vekst, tales det først meget om Anden, kap. 1, 8 osv.

At han var et utvalgt redskap betones ofte og sterkt. Ap. gj. 9, 15; 1. Tim. 1, 12—17. Han er det største eksempel på hvad Gud har gjort gjennom den rette mann...

En ting til som fikk større betydning enda forberedelsen av Paulus for sin gjerning, er at han var en hebreer og en fariseer.

«Mitt evangelium», sier han med henrykkelse, idet han trykker til sitt bryst det hellige pant på sannheten.

budskapet fra himmelen? Om også ethvert ord skulde koste ham livet, så var han villig til å dø...

Som noe der hadde betydning for Pauli arbeid nevnes at han var borger av Romerriket.

En ting til som fikk større betydning enda forberedelsen av Paulus for sin gjerning, er at han var en hebreer og en fariseer.

«Mitt evangelium», sier han med henrykkelse, idet han trykker til sitt bryst det hellige pant på sannheten.

tighet har jeg ført mitt levnet for Guds».

2) Med sin omvendelse fikk Paulus nytt lys angående loven. Han innså nu at den var åndelig. Rom. 7, 14. Han forstod at langt fra å ha holdt den, var han fordomt ved den.

3) Med de store åpenbarelser fremstillet siden i brevene til galatene og Romerne, når apostelens erfaring satt tredje utviklingstrinn. Han forstod nu at han var død fra loven ved Kristi legeme...

Vi har sett Paulus som et utvalgt redskap og på noen av de viktigste endegener som var forborende for hans arbeid.

At de små avvikelser der er i de tre beretninger om Pauli omvendelse, er det verdt å legge merke til måten hvorpå lyset omtales som omstrålte ham.

Kristenlivets vekst betinges av tro til som allerede i omvendelsens stund kommer tilsyne hos Paulus, og som uttrykkes i de to spørsmål: «Hvem er du Herre?» og «Hvad skal jeg gjøre, Herre?»

«Hvad skal jeg gjøre, Herre?» — Det første spørsmål tar sitt svar i de tretten brev, som Paulus har skrevet og som alle lyser av Kristi herlighets lys.

Professor David Smith samler i sin bok op Paulus dennes teologi i fire ord: Guds Sønn for mig. Jeg i Guds Sønn. Guds Sønn i mig. Jeg for Guds Sønn.

(S.skolelæreren).

nestevne

Gud vil i Ytre-Ene. 12 juni kl. 11—2 1/2... og drikkekar med melk på stedet.

H. I. Ersrud.

nestevne

offsgt. 6, Drammen onsdag 28.—29. mai...

Cath. Boott.

Her kan intet for oss, kun Gud...

i ikke kan

Daniel Websters manndom, spilt middag sammen av uttæret Boston. Seiskapet...

kan De forstå kunde være bakske?»

det kan jeg ikke forstå det, ikke større enn ikke være min egen avhengig kraftløst grundig og der dag om at ser og salig

ersens, Mjøn

kr. 4.50
« 3.50
« 1.25
« 1.50
« 1.50
« 1.00
« 0.50
« 0.50
« 0.50
« 0.25
« 1.25

Hellig den? « 0.25 op « 1.25 det beste. d e r s e n. alen.

